

[Knud Hertling.]

idet en sådan diskussion også vil kunne give det grønlandske landsråd bedre grundlag for at bedømme stemningerne henede og måske være med til at fremme den afgørelse, vi alle venter på med længsel, en afgørelse, der kan fremskynde udviklingen til fri næring i Grønland.

Poul Andreasen: Det kan ikke bestrides, at vi færinger følger det foreliggende lovforslag om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt på Grønland med stor interesse, ikke med den hensigt at drive jagt på landjorden eller at drive sælfangst eller anden fangst i grønlandske farvande, men udelukkende på grund af fiskeriinteresser.

For grønlandere og færinger er i dag — og sikkert mange år ud i fremtiden — fiskeri og fiskerierhvervet det bærende. Det er også derfor, man har grebet ind på dette felt ved at udvide fiskerigrænsen til 12 sømil, da fiskebestanden ikke kan holde stand over for det enorme fiskeri, som foregår i dag. Her tænker jeg mest på trawlfiskeriet, som mange af de store nationer har sat meget ind på. De fisker med hypermoderne fabrikstrawlere, mange af dem på op til flere tusinde tons, udstyret med alle de mest moderne instrumenter, hvorved man kan se fiskestimerne helt nede på de store dybder og fange dem dér. Mange af disse trawlere fisker i dag ved Grønlands kyster, da der næppe findes bedre fiskeforekomster end netop her. De kommer fra forskellige lande, ja, går endda gennem Panamakanalen for at sejle op og drive fiskeri ved Grønlands kyster.

Ved udflytningen af fiskerigrænsen ved Grønland har man en stor fordel fremfor os og flere andre, da der deroppe på grund af havbundens beskaffenhed forefindes store havdybder, som kommer til at ligge både inden for og uden for tolvmilegrænsen, så fisken og fiskestimerne vil søge ind mod land gennem disse dybder; i mange tilfælde er bunden ujævn og takket, så de førnævnte store trawlere ikke kan fiske i disse områder.

Jeg har med stor interesse læst landsrådets udtalelser og den betænkning, som det af rådet nedsatte udvalg har afgivet. Der findes mange problemer, f. eks. kravet om, at fiskerne skal være fast bosat på Grønland.

Grønlanderne har sejlet med færøske skibe, og jeg tror, at de fleste af skipperne har været glade for at have dem om bord. Jeg har selv sejlet og haft grønlandere om bord, og i hvert fald har de, som jeg har haft om bord, været dygtige søfolk. Det er ikke for at prale, men det er nu engang sådan, at vi færinger har derevet fiskeri i en længere årrække, end grønlanderne har, og jeg synes i hvert fald, at et godt samarbejde ikke kan skade.

Jeg kan ikke lade være at komme med et par spørgsmål til den højtærede minister for Grønland, idet jeg ser, at § 1 har fået en helt anden tekst end § 1 i loven af 1963; jeg tænker her på bestemmelsen om aktieselskaber og på Nordafar. Forhåbentlig er min bekymring ubegrundet. Ligeledes vil jeg spørge, om der sker forandringer ved omladning af fisk om bord i færøske fartøjer. Endvidere om dispensation, som i dag gives af rigsombudsmanden, til at drive fiskeri inden for tremilegrænsen samt fiskeri fra de små stationer i land med åbne både fortsat vil blive givet efter den nye lovs eventuelle vedtagelse.

Jeg har lige en bemærkning til hr. Knud Hertling, som talte om, at færingerne, når de fisker ved Grønland og inden for grænsen, har landet deres fisk i Grønland. Jeg har ikke bemyndigelse til og kan heller ikke svare direkte på det spørgsmål, men jeg vil kun henvise til, at i 1964 var der en færøsk delegation oppe at forhandle med landsrådet.

I øvrigt kan jeg give tilslutning til vedtagelsen af dette lovforslag.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen): Jeg takker samtlige ordførere for tilsagn om at medvirke til en grundig og saglig forhandling om dette lovforslag.

De synspunkter, der er fremkommet navnlig fra hr. Ninn-Hansen og hr. From, er jo ikke nye; de er stort set en gentagelse af de forhandlinger om de samme problemer, vi tidligere har været inde på, senest da vi i fjor havde lejlighed til at drøfte spørgsmålet i det høje ting. Det er rigtigt som omtalt i fremsættelsen, at lovens revisionsbestemmelse havde det sigte, at det meget omstridte spørgsmål: sondringen mellem danske statsborgere under hensyntagen til, om de er bosiddende i eller uden for Grøn-